

Побратими, Рідну Українську Національну Віру, Проповідуйте!

ДАЖБОЖЕ, ТИ СВЯТИЙ ДУХ НАРОДУ МОГО

САМОВУТНЯ УКРАЇНА

РІДНА УКРАЇНЬСЬКА НАЦІОНАЛЬНА ВІРА
• ОБ'ЄДНАННЯ СИНІВ І ДОЧОК УКРАЇНИ •

SOCIETY OF THE UKRAINIAN NATIVE FAITH (RUNVIRA), INC.

UKRAINIAN EDUCATIONAL RELIGION SOCIETY, INC.

UNITED STATES OF AMERICA - CANADA

"РУНВіра-самобуттє українське розуміння Єдиного і Всюдисущого Бога, і тай світиться ім'я Його Дажбог",
"Мага Віра", 29, 151

"Встала Правда в жилах Дажбожого Внука", (Слово про похід Ігоря). Дажбожий Внук-Народ Український.

№ 156 ГРУДЕНЬ
10.979 рік Дажбожий,
Місячник, Рік Видання 15-й.

"Протилежності в розуміннях Бога звеличують духовне життя Людства", ("Мага Віра", 51, 41).

"The Differences in the Conceptions of God enriches the Spiritual Life of Mankind", ("Maha Vira", 51, 41).

ЩО ТАКЕ ВІРА?

СОВІСЬТЬ ПРАВИЛЬНОЇ ВІРИ

Часопис "Новий Шлях" (за 11-го Листопада, 79 р., Торонто) пише, що сьогодні:

"Основне питання вимагає вияснення: як розуміти зв'язання наше в одній стародавній, рідній церкві Києва і всієї Русі, що про нього пише о. д-р Гриньох, Як погодити догматичні різниці і зокрема примат папи: чи православні мали б його признати, чи католики відректися Риму. Чи є якась посередня розв'язка? Якби богословам пощастило це питання розв'язати, то немає сумніву, що для нації це був би тріумф."

"Стародавня рідна церква Києва і всієї Русі", від 988 р. починаючи, не була рідною, бо ж мала чужу (візантійську) догматику, і підпорядковувалася церкві облудної Візантійської імперії. На 3-му СКВУ о.др. Гриньох сказав: "Я ізуйт! І я гордий цим".

Питання зв'язання Українців розв'язане сьогодні в Святині Дажбожий об'єдналися Українці (вчорашні католики і греко-православні), ставши достойними сповідниками Рідної Української Віри в Єдиного і Всюдисущого Бога, ім'я Йому Дажбог.

Учитель Лев Силенко благовістить, що:

7. ПРАВИЛЬНА ВІРА МАЄ ПРИРОДНЕ НАРОДЖЕННЯ, БЛАЖЕННЕ РОЗУМІННЯ І ПРАВИЛЬНЕ ПРИЗНАЧЕННЯ.

Санскритське слово "віра" значить "відвага", "натхнення", "подвиг", "людина", "провідник", "віра Індра" (відважний Індра), "віра Вішну" (відважний Вішна). У "Рик Ведах" слово "віра" значить "люди", "людство". У "Магабгаратах" — "віра" значить "муж", "чоловік". Найвизначніші боги і си-

ни у "Ведах" мають ім'я Віра, що означає "героїчний", "натхнений", "володарський", "благородний", "досконалий", "добродушний".

Ми сьогодні вживаємо слово "героїзм", у ведійському санскриті слово "віратва" значить "героїзм", а "віраврата" — "відважне" (вірне поводження), "вірая" — "з відважністю", "з вірою". У "Рик Ведах" слово "віря" означає "доблесть", "сила", "мужність",

"справедливість", "насага", а "вірякрита" — "криття, роблення з відвагою, з впевненістю".

Староіранське (авестійське) слово "вар" значить "вірити". Ми кажемо "віра", латинянин — "релігіо", грек — "тріскія", ірляндець — "ірес", данець — "гадлінст", литовець — "тікиба", боснійський — "віра", поляк — "релігія". Мати Лель і Тато Орв вважає, що вірити — значить проявляти відвагу, мужність, послідов-

ність, певність, бадьорість, натхненність.

Людина боязлива, байдужа, нестійка вважалася не віруючою. Знаємо, що з тих чи інших причин, слово приймає нове значення. Наприклад, слово "краде" у часи Святослава Завойовника означало "розважається", "бавиться", "жартує" (підкрадається, підкрався). У санскриті слово "крід" значить "розважатися", "гратися", "веселитися". (У цьому треба й шукати обряд "викрадання дівчини").

Історія віри — історія Людства. Сумерійська віра — історія Сумерії. Єгипетська віра — історія Єгипту. Українська віра (рідна) — історія України (Русі). Не можна відділити історію Індії від історії Індійської віри. Історія Японії — душа Японської національної віри (шінто). Якщо "віра" (за твердженням Маркса) є "опієм" значить історія Людства — опій, і в тому числі й марксизм.

Атеїсти вважають, що у вірі "висловлене безсилля людини перед природою, невпевненість людини у завтрашній день", "безпорадність людини перед стихійними соціальними силами", "віра отримує свідомість віруючих", "віра є одним з видів духовного гноблення народу", "релігія — служниця пануючого клясу", "страх створив богів". Я завжди кажу, що справа не в релігії, а в природі релігії, в її суті і призначенні.

Первісна людина вважала Сонце Богом не зі страху. Людина обожнювала ту Силу, яка їй давала світло, тепло, радість, щастя, тобто — життя. Людина обожнювала Сонце, не страхаючись Сонця. Вислів "страх створив богів" безпорадний, безсилий. Людина не створила Сонця. Сонце хвилювало людину. І людині хотілося славити, любити, обожнювати Сонце, чудуватися сонячною величністю.

Віра була тоді, коли ще клясів не було, не було держави, не

було хотінь в людини експлуатувати людину. Без віри людина не могла б духовно розвиватися. Віра — сукупність людських спостережень, навиків, понять. У Вірі наснажувався многотисячолітній життєвий досвід створений племенем. Члени племені збагачені досвідом знали, як їм ставитися до себе, до дітей своїх і дідів, до оточення і ворогів.

Віра — світогляд людини: по вірі пізнається духовний рівень людини, спосіб її мислення, культуру її почувань, шлях її життя. Віра — полум'я душі і розуму. Віра — хотіння служити тій силі, яка приємна душі й розумові. Віра чиста, світла, дорога та, яка природньо в душі й розумі самонароджується і вдосконалюється. Тільки така віра узгоджена (вгармонована) з чуттями розуму й душі, узгоджена з досвідами життя, з наукою і знаннями.

Чим могутніша в народі рідна віра, тим могутніша в народі духовна сила. Чим культурніша в народі рідна віра, тим культурніший народ. Можна критикувати релігійні міти, світогляди і можна правильно їхню вартість оцінювати.

Я кажу: якби люди не створили віри дванадцять тисяч літ тому, то мусіли б її створити сьогодні. У первісній вірі мати учила дітей, щоб вони самі себе шанували: мати дітей олюднювала. І сьогодні всі люди первісну самопошану поліпшують, обрядово уквітчують. Коли б шість тисяч літ тому в Оріяні (Україні-Русі) оріяни не створили колеса, люди мусіли б його створити сьогодні. Сьогодні ми колесо поліпшуємо: поліпшуємо те, що було створене много тисяч літ тому.

Є думка, що віра — це свідомість, і тому в кожній людині є віра. Є думка, що віра — властивість поведження природи людської, відображення буття людського. Є думка, що людина створила віру в Бога. Є думка, що Бог створив віру в Бога. Є думка, що

віра — це засіб, при допомозі якого людина пізнає себе, ближчих, оточення, матеріальні і духовні основи життя.

Є думка, що віра — шлях морального удосконалення людини. Є думка, що віра — духовне обличчя владі людської, і тому справа віри — справа вічного прагнення людини покращувати себе, своє тілесне й духовне "я".

Є думка, що віра — це забобонність, обмеженість людська, безпомічність, "фантастичне відображення в головах людей тих зовнішніх сил, які панують над ними в їхньому щоденному житті, відображення, в якому земні сили приймають форму неземних". Є думка, що півмільйона років тому люди жили так, як звірі: живилися корінням, ягодами, грибами, бруньками. Не мали одяжі, боялися вогню: у них не було ні віри, ні обрядів.

Є думка, що віра — це пристрасть, і тому до неї не можна ставитися поважно. Ні: коли пристрасть світла, то й віра світла. (Очевидно, вірити пристрасно, що "той, хто не є християнином, є антихристом", значить мати віру затьмарену. Буддист чи індус не вважає себе ні християнином, ні антихристом. Є такі христологи, які приписують християнські гріхи нехристиянам, а нехристиянські чесноти приписують християнам: така пристрасть несвітла).

Є думка, що віра — це нездібність людини відділити себе від природи: первісна людина вважала, що сонце, місяць, зорі, ріки, джерела, дерева живі, і тому смерти немає. Діди, які заснули, переселилися в інший світ, до вираю, і там живуть. І тому є думка, щоб первісну віру висміяти, як дику, примітивну. Я вважаю, що у вірі первісної людини є великий поступ — перші самоосвідомлення людини, дії її інстинктів, набутих навиків, досвідів, шукань.

Є віра родова, є віра племенна, є віра національна, є віра ін-

тернаціональна. Є віра політеїстична, генотеїстична, монотеїстична. Є віра трипостасна — “Отець, Син, Дух”. Є віра чистого монотеїзму (є тільки один Бог, у мусульман — Аллах. У Українців Рідної Національної Віри — Дажбог).

Є віра, що сучасній людині віра непотрібна — місце віри зайняла технологія, наука, мистецтво. Є думка, що сучасній людині віра більше потрібна, як первісній людині: сучасна людина володіє технікою, мистецтвом, наукою, і чує духовну втому, чує ослаблення душевної енергії і починає скучати за природою, яку технологія спотворила, засмітила, отруїла.

Затроєна природа затроєє людину. Людина, щоб себе рятувати, хоче повернутися до природи, хоче творити культ (обожнення) природи. Так є: хто не має віри, той повинен її створити, щоб мати правила життя натхненного. І віра має існувати не у вірі, а в поведінці людини, у її мисленнях і діях. У чесної людини є узгодженість між вірою і поведінкою. Нечесні люди поводяться не так, як вірять і вірять не так, як поводяться.

19-а. ПРИРОДНЕ НАРОДЖЕННЯ ВІРИ. Природа — Земля, Повітря, Вода, Рослини, Тварини, Сонце, Місяць, Зорі, усе, що оточує Людину, і — Людина. У ласкавій природі України виласкавилася Перволюдина Білої Раси, хоч Природа й не завжди була ласкавою. Усе, що людина має, отримала від Матері Природи. Землю (найбагатший дар Матері Природи) має Українець давній, сучасний і майбутній. Людина в Природі; Природа в людині.

Українці кажуть: “Яка природа в тієї людини?”, тобто — яка вдача, які властивості характеру, які здібності і замилювання? “Що тій людині дала Природа?” “Який у тієї людини природний дар?” Є прислів'я: “Те, що Природа дала, милом не змиєш”.

Твоя природня віра — це духовна властивість твоєї природи: коли ти віриш, що твоя рідна (природня) віра тобі непотрібна значить ти віриш, що ти сам собі непотрібний. Коли ти віриш, що твоя рідна віра безвартісна, значить ти віриш, що ти безвартісна людина. Природня віра (рідна віра) сама родиться і розвивається в душі людини, яка прагне бути достойною.

З чого родиться Природня віра? Природня віра родиться з духовних і тілесних особливостей народу, по яких пізнається природа народу, його поведінка і його діяльність. Знаємо: рідна віра народу така, яка його природа. У природі народу (в крові й душі народу) затаєні коріння його природньої віри.

Природня віра значить споконвічна, батьківська, корінна, самобутня, обумовлена і утверджена життям народу. Вона є вірою не підробною, невдаваною, не випрошеною, не привезеною. Природня віра зумовлена самобутніми законами духовного розвитку народу, (я її назвав рідною вірою).

Рідна віра — склад мислення рідного народу, якість народної звичаєвості (моральності), якість народних (душевних і розумових) самопроявлень. І тому вона (рідна віра) важливіша за справи соціальні, політичні, економічні, мілітарні.

Природня віра природньо народжена. (Душа людини любить узгоджено співати з природою. Весною найкраще співають птахи і люди. У глибоку осінь — сніг, дощ — сумна природа; людина, йдучи змочена, змерзла, не має хотіння співати).

Природне народження віри — природне постання свідомості народу, природній розвиток його духовної сили, його світовідчуження і світорозуміння. Природньо народжена віра подібна на народженя дуба: з жолудя виростає могутній коренастий тисячолітній дуб. (Віра народжена не тільки розу-

мом, а й почуваннями: по властивостях почувань пізнається вдача народу, зміст Його особливостей).

Людина освоївши вогонь, повірила, що вогонь дає світло, тепло, вогонь має таємничу силу: первісна людина сівши біля вогню, зраділа, що звірі до неї не підходять: бояться вогню. Танець біля вогню був не танцем дикости, а виявом світлої радості. Огонь вдень і вночі охороняє людей (особливо діток) від хижих звірів. Огонь — святий (світлий). Але не вогонь обожнювала людина, а те щастя, яким вогонь обдаровував людину. Вогонь — первосвітільник розвитку віри — появилася в людині впевненість в себе. Появилася віра, що темряву можна перемогти світлом. І це знаряддя перемоги є в руках людини. Світло — добро, щастя (у санскриті “свастя”), безпечність. Темрява — зло, небезпека. У цих поняттях треба шукати праоснову всіх вір і філософій. У людині природньо народилася віра в добро і природньо народилося хотіння боротися з злом. Віра в добро започаткувала хід людини до добра, світла, краси.

Природне народження віри постає так природньо, як природньо постає в матері любов до дитини. Ніхто маму не вчив любити дитину. Ніхто людину не вчив вірити. Віра не впала з неба: її коріння і зерна на землі: і розвивалася вона відповідно до законів Природи.

Віра України (Русі) в часи Кия, Святослава була вірою природньою, яка плекалася тисячоліттями. Її початки треба шукати у глибинах Мізинської - Трипільської культури. Вона була вірою радісною, доцільною, красивою: душа народу, живучи в ласкавій Природі, була радісною, доцільною, красивою. У природній вірі народ утверджував розуміння Бога, Світу, Себе, Оточення, свої Закони Життя, утверджував Культуру Мислення і Почування. (Небуло,

немає і ніколи не буде на світі віри абсолютно перфектної: у кожній вірі є проміння і тіні, є правильності і хиби. У природній вірі народ природньо помилки вправляє, і природньо правильні твердження удосконалює).

Життя не стоїть на місці: народ з вірою в краще розвиває краще у вірі своїй, а гірше — занедає: така властивість вдачі людської. Русичам-українцям дуже приємно бути русичами-українцями: вони самі себе бачили у вірі своїй. І дуже любили її і берегли. Ділом звеличуючи віру свою, вони самі себе звеличували, самостверджували.

Природньо народжена віра моральна і світла тому, що вона не осуджує, не переслідуює інші віри.

І любов людини до людини треба вважати любов'ю природньою. Горе сталося тоді, коли на природньо народжену віру й любов зазіхнули в Україні (Русі) релігійні душолови. Вони принесли до Дніпра неприродню віру, зроблену, вимушену. Вони освятили релігійну ненависть, речучи: "Хто віруватиме та охреститься, спасеться, а хто не віруватиме, буде осуджений", (Марко, 16, 16). Вони залякали людину осудженням — вони зазіхнули на совість, честь, душу людську. "Хто визнає советську власть і піде в колхоз, спасеться, а хто не визнає, буде осуджений — вивезений у Сибір".

"Коли хто не любить Господа Ісуса Христа, нехай буде проклятий", (І до Коринтян, 16, 22). "Коли хто не любить любимого нашого вождя Леніна, нехай буде покараний, як ворог народу, відщепенець народу, контрреволюціонер". Неприродня віра не тільки скривдила душу, а й обікрала любов — зазіхнула на найніжніші природні почування людини. "Люби, а ні — будеш проклятий!" Той, хто примушує любити, загрожуючи прокляттям, образами, неволею, вважається

насилником. Застрашена людина не здібна не тільки любити, а й правильно мислити, відчувати. Застрашена душа замкнута, хитроуслеслива, пригноблена.

"Хто не правдомовець, як не той, хто відкидає, що Ісус є Христосом? Це антихрист, що відрикається Отця і Сина", (І. Іван, 2, 22). "Хто є ворогом народу, відщепенцем, як не той, хто відкидає, що Ленін є вождем світового пролетаріату. Це антибольшевик, що відрикається від партії і Леніна".

"Хто вірує в Сина, той має вічне життя, а хто в Сина не вірує, той життя не побачить, а гнів Божий на ньому пробуває", (Іван, 3, 36). "Хто визнає Леніна, той має щасливе советське життя в колхозі і в місті, а хто Леніна не визнає, той родини не побачить — перебуватиме в концтаборах Мордовії, Сибіру, і діти, і жена його не матимуть права з ним бачитися, і гнів партії Леніна на ньому перебуває".

"Коли хто приходять до вас, але не приносять науки цієї (науки Христової, — Л. С.), не приймайте до дому його й не вітайте його. Хто бо вітає його, той участь бере в злих учинках його", (2 Іван, 10, 11). "Коли хто приходять до вас з антисоветською літературою, не приймайте до дому його і не вітайте його. Хто вітає його, той бере участь у поширенні антисоветської літератури".

Неприродня віра озброєна погрозами, докорами, залякуванням тому, що вона немає місця у вдачі Українського народу. Вона не узгоджена з природою душі народу. Її можна накинути народові тільки способом насильства ("вогнем і мечем"), як це й робили Путята і Добриня. І утверджувати її можна тільки при допомозі терору, як це з знаємо з дій білих жандармів і червоних чекістів (північних зайдів).

"Усім робімо добро, а найбільше товаришам по вірі", (До Галат,

6, 10). "Усі міста любимі, а Москва самая любимая", "Усім бажаємо успіху, а найбільше товаришам по партії Леніна-Сталіна". "Христос любить всіх людей". Ні, Христос не любить тих людей, які не є християнами. На світі буддистів, конфуціоністів, індусів, шінтоїстів, мусульман більше, як християн: а коли так — значить Христос меншу частину людей любить, а більшу — ні.

"Москва любить всіх людей, Москва — столиця світового пролетаріату": ні, Москва любить тільки тих людей, які є відданими москофілами, і по-рабському виконують її директиви. "Христос каже: "Любить ворогів своїх": так, так, "любить ворогів своїх", але не любить ворогів Христових, бо ж: "хто не любить Господа Ісуса Христа, нехай буде проклятий!", (І. Коринтян, 16, 22). Українці, в душах яких розвинене почуття гідності, кажуть: "Москва — наш ворог". Червоні чекісти примушують Українців любити ворога (Москву), але вони забороняють Українцям любити ворогів Московських.

Природньо народжена віра поєднана з вдачею народу, і тому вона не втримується терором. Я кажу: віра — це не пекло, чистилище, чудотворні моці, ні, віра — справа людяности, справа терпеливого ставлення до інакшевіруючих, віра — вільне самопізнання і самовдосконалення. Віра, яка зневажливо ставиться до життя земного і мріє про небесне, не робить людей кращими, зневірює людей, робить їх безбожниками. Віра — це не гноблення людини, не використання почувань людини, щоб її застрашити — застрашена людина має застрашену віру. Природня віра — віра виховання людини любити волю, культуру почувань, культуру мислення, діяння, культуру розуміння життя, Світу і Бога.

Я завжди повторюю: людина є такою, якою є її віра. Віра — ду-

ховний шлях людини. Віра і поведінка людини поєднанні так, як поєднані серце і дихання. Ніколи не ставтеся легковажно до рідної віри, тобто до рідного способу життя, до себе. Усе чим людина дорожить (любов, наука, технологія) народжені вірою; навіть невіра в Бога народжена вірою.

“Я атеїст, вірю, що можна мати чесне життя й без віри”. Чую: ти християнський атеїст: ти розумієш теїзм і атеїзм по-християнському. Понять віри є стільки, скільки є вір. Хіба можна мати чесне життя, не вірячи у честь? Коли ти віриш у честь значить ти віруючий: честь є твоїм божеством. Правда: є чесно віруючі і нечесно віруючі. Чесновіруючою людиною є та людина, яка за свою віру відповідає: чесна людина поводить, як вірить, вірить так, як поводить.

20-б. БЛАЖЕННЕ РОЗУМІННЯ ВІРИ. Блаженство — велике щастя, духовна приемність, світле натхнення. “Де згода в сімействі, де мир і тишина, щасливі там люди, блаженна сторона”. Блаженства ніхто нікому не дає, не позичає. Люди — творці блаженства.

У родині, яка складається з байдужих людей (з самолюбів), які є рабами поганих звичок, блаженства немає. Є чимало таких родин, в яких щоденна релігійна сварня перетворила життя в пекло: він католик, вона баптистка, невістка — свідок Єгови, зять православний грецької віри. Усі вони в ім'я віри в Христа ненавидять самі себе.

У серці відчуває блаженство той, хто має блаженне розуміння віри. У блаженному розумінні віри освячується терпеливе ставлення до інакшевіруючих. Ніколи не можна ніяке віровизнання ображати, переслідувати. Природньо народжені віри мають блаженне розуміння віри.

Недобродії спрямували мислення людей на неправильну до-

рогу, почавши дискусію: яка віра краща? Один каже — я знайшов добру віру, а інший йому відповідає — а я знайшов ще кращу віру. О, нещасливі духовні шукачі! Розумні люди, вільні й достойні люди віри не шукають. Родиться людина й росте — й самі в її душі родяться віра, надія, любов. Вільна людина, як я вже говорив, вільно сама розвиває свою віру в Бога, віру в себе й людей. Усе, що в її серці світле (рідне розуміння Бога любов до матері, любов до батька, до родини, до Вітчизни), вона зве рідною вірою. Вона має рідні заповіді, обряди, свята. Вона чужої віри у душу свою не приймає: має рідний шлях життя. У рідній вірі все рідне — рідне дає людині велику приемність, на снагу. Людина на себе, на родину, на весь світ дивиться по-своєму — так, як хоче її душа, її блаженство.

Земля має шлях Небесний, а Небо має шлях Земний. Людина з двох шляхів (Земного і Небесного) створила шлях Людський. Людина, живучи на Землі, думає про Небо, а піднявшись на Небо, думає про Землю.

Немає життя вільного від помилок. Немає, як знаємо, на світі віри непомильної. Біблійний Саваот помилився: і тому почав вбивати те, що сам створив. “І рече Бог: вигублю чоловіка, що із землі, як чоловіка, так і скотину, і лазюче, і летюче: бо взяла мене досада, що посоздав їх”. Досада значить незадоволення. Біблійний Господь Бог Саваот “посоздав” людей та згодом у нього виникла досада на них. І він почав їх вбивати (топити у воді). Чи можна назвати того отця отцем, який з досади повбивав діток своїх? Діток, які свідомо чи несвідомо грішать, треба виховувати терпеливо, по-отцівському, а не вбивати? І євангельський Христос помилився, віруючи, що Юда є приятелем, якому можна доручити обов'язки скарбника.

Усе на світі відносно: помилка

стає святістю, святість стає помилкою, просте — складне, складне — просте. Для людини, яка живе в джунглях — велосипед є складною машиною. Для людини, яка живе в сучасному місті — автомашина є простою машиною.

Віра і поведінка поєднанні між собою так, як поєднані повітря і легені. Поведінка — стиль життя, уміння поводитися так, як учить віра. Там, де немилостиве розуміння віри, милостивости немає. Папа римський вірив, що убивши Івана Гуса, скріпить віру. Папа організував у Констанції “суд Божий” — живцем спалив чеха. Івана Гуса не осудив “суд Божий”: його осудило немилостиве розуміння віри.

Є переконання, що християнізм грецької і латинської інтерпретації сотні літ був немилостивим. Були катовані ті, які відважувалися не по-греко-латинському пояснювати науку Христову.

(Переслідували людей науки, філософії, стримували духовний розвиток в Європі. Та енергія розуму європейського розірвала гради “священної екзекції”. І запалила вогнища духовного відродження Європи).

Немилостиве розуміння віри принижує Людство, бо перетворює віру в засіб гноблення душі, в знаряддя насильства і наживи. Знаємо це з історії архієреїв Прокоповича, Яворського, Косіва, Рутського. У людей немилостивого розуміння віри немилостиве “я”.

Українці Рідної Української Національної Віри мають Блаженне розуміння віри. У них блаженне “я”: вони чужої віри не приймають і своєї віри нікому не накидають, їхня віра не призначена на експорт. Вони знають закони чистого розуму і чистої волі: той, хто в тебе відбирає Блаженне розуміння віри і заохочує тебе прийняти немилостиве розуміння віри, зазіхає на щастя твоєї душі, зазіхає на незалежність твого духов-

ного "я", щоб зробити з тебе релігійного простака, знеособленого прихожанина, якому не треба думати — треба тільки вірити в те, що чужі люди придумали.

Блаженновіруючого людиною є та людина, яка має в своїй душі свою віру (рідну віру), з жодної чужої віри не глумиться, і жодною чужою вірою свою душу не заповнює.

Я кажу: внуче Дажбожий, не дозволяй жодному душоловові вторгтися у царство своєї душі, у святиню свого "я". Дажбог тобі дав життя і Дажбог дав тобі душу, щоб у твоїй душі була твоя віра, віра природня — самонароджена! І так довго, як у твоєму "я" царствує духовість твого "я", блаженствуй — світ належить тобі і ти світові, ти є ти!

Вдосконалюючи свою віру, ти удосконалюєш свою вдачу, культуру своєї духовної енергії, своє вільне розуміння і відчуження Бога, свій самобутній шлях життя, своє хотіння бути собою всюди і завжди, о, які блаженні закони життя в Блаженному розумінні віри! Їх треба свідомо часто повторюючи, засвоювати — впроваджувати у стиль життя.

21-в. ПРАВИЛЬНЕ ПРИЗНАЧЕННЯ ВІРИ.

Живу — значить володію тілесними й духовними силами. Призначення віри — берегти рідний спосіб життя, берегти кращі надбання прадідів, дідів, батьків, берегти народ від чужої віри (чужого стилю життя), щоб мати краще самоволодіння.

Призначення Віри — розвивати в народі самобутність, духовну повноцінність і незалежність, учити вірних вірності. Вірний той, хто не зраджує батьківської віри. Українці, які вважають себе християнами, неправильно розуміють Христа. Христос не вчив зраджувати батьківську віру. Христос не вчив висміювати батьківську віру. Рахеля — дочка Лабана і жінка

Іакова дорожила рідними богами, берегла їх. Христос не глумився з Рахелі і Іакова, звучи їх ідолопоклонниками, хоч і знав їхню любов до ідолів. Христос удосконалював батьківську віру, і ті, які його погляди поділяли, звалися (на честь його) християнами.

Призначення рідної віри — плекати в народі духовну багатість, зрідненість, виховувати в народі любов до життя вільного, любов до Вітчизни незалежної від чужих релігій, світоглядів, догм, політичних і соціальних законів. Народ зобов'язаний боронити незалежність Вітчизни так пристрасно, як пристрасно людина сама себе боронить від злодія, який вторгається в її дім.

Чужа віра, яка вторгається в народ, має неморальне призначення: відохочувати народ від рідних обрядів і заохочувати народ до чужих обрядів, щоб в народі не було відпорности (здатности) чинити опір чужій духовості. Чужа віра учить відрікатися від рідного стилю (способу) життя.

Чужа віра показує в неправильному вигляді рідну віру, щоб народ утратив пошану до себе і благоговів перед чужою святістю.

Там, де знеславлюється рідна віра, знеславлюється душа народу і нав'язується народові чужа віра (неприродня, невластива вдачі народній). Той, хто переслідуює народні обряди, звичаї, насилує народну совість. Свобода совісті є тільки у вільній державі.

Чужа віра має призначення плекати в народі збайдужіння до рідної духовості і рабське підпорядкування канонам, догмам чужої духовості. Віровідступником є той, хто зрадив рідну (природню) віру батьків своїх.

Призначення віри — дбати, щоб не було двоєвір'я, двоєвір'я — духовний обман народу. Форма рідна (національна) — вишивки, писанки, щедрівки, колядки, зміст чужий (єрусалимський, католицький, візантійський, ленін-

ський). Призначення віри — дбати, щоб народ мав упорядковану душу (цілісну вдачу), повноцінну духовну культуру, тобто, щоб мав свою форму і свій зміст культури. Щоб українець був українцем походження і по-вірі. Знецінюють рідних людей ті, які Христа одягають у вишивану гуцульську сорочку, не питаючи Христа дозволу на це. Вони Леніна прикрашують полтавськими вишивками: рідне оздоблення чужого змісту.

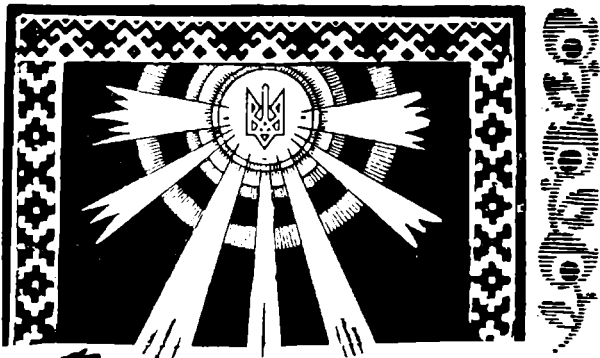
Призначення віри — плекати єднання народу. Єднання народу квітує і міцніє там, де звички добрі (утвердженні вільним життям) освячуються, стають обрядністю, законом, стилем життя. Обрядність рідна по формі і по змісту, творить вродистий настрій, єднає спільноту. Призначення віри — плекати нові звички і вдосконалювати ті старі, які є світлими, корисними.

Звичка — спосіб поведження людини, народу, досвіди набуті життям поколінь. По звичках пізнається вдача народу. Є в нашому народі вислів: "Людина з поганими звичками". Звідки вона їх взяла? Людина, щодня п'ючи горілку, зникає до неї і стає рабом поганої звички.

Муж, прийшовши з праці, цілує жену і дітей: до благородної обрядности він звик. Немає людей без звички: є десятки різних звичок. Звичка бути охайним, звичка бути увічливим, звичка бути точним, звичка бути послідовним, звичка бути самоопанованим, звичка бути моральним, звичка бути вірним, звичка не об'їдатися, нелінуватися, не уникати обов'язків, не обмовляти, не вживати грубіанських слів, не бути жорстоким.

Добрі звички вкладаються у нервову систему. Є правильний вислів: "Звичка — друга вдача". Як збагатитися корисною "другою вдачею"? Багато разів повторине, поступово засвоюється — стає звичкою. Звикнула людина о 7-й ранку вставати. І їй вже й будильни-

(див. на стор.1390)

ТВОРЦІ ФОНДУ
ПОШИРЕННЯ

Рідної Української Національної Віри

(Фонд ОСІДУ Рідної Віри - Основа, яка допомагає втілювати в Українське Життя Світогляд Рідної Української Національної Віри).

ЄДНІСТЬ І СИЛА НАРОДЖУЄТЬСЯ Спільними зусиллями

Святослав С. Гомула -1600 (на будову Святині Матері України на Оріяні), Володимир Губицький - 1000 (на будову Святині Матері України на Оріяні), Проф. Володар Мацьків-100, Огній Тищенко-50, Д. Керничний-200 (на будову Святині Матері України на Оріяні),
(продовження буде).

Повідомлення

26 і 27 Квітня 80 року в Світлиці Святині Дажбожій в Гемільтоні (Онтаріо) відбудеться Врочисте Засідання Ради Головного Столу Об'єднання Синів і Дочок України Рідної Української Національної Віри (ОСІДУ РУНВіри), де в Присутності Учителя Лева Силенка, Рунтати і Голови Станиць ОСІДУ РУНВіри США і Канади обміркують такі Справи:

1. Будова Святині Матері України на Оріяні.
2. Організаційне оформлення нових Станиць ОСІДУ РУНВіри у Вільному Світі.
3. Підготовка до 2-го З'їзду ОСІДУ РУНВіри, оформлення і утвердження постійного Статуту ОСІДУ РУНВіри (Соеаеті оф Юкреїнієн Нейтів Фійт, інкорпорейшен).
4. Зміст і Форма Проповідування Рідної Української Національної Віри у Вільному Світі і в Україні.
5. Семінари Рунтатів і Проповідників та Літні Школи Молоді на Оріяні.

Головний Стіл ОСІДУ РУНВіри, США-Канада.
Грудень, 10.979 рік Дажбожий.

ПРИМІТКА: За інформаціями у справі Врочистого Засідання Ради Г.С. ОСІДУ РУНВіри треба писати на нашу адресу до Виннітегу. ***

Пожертви (Дари) на Фонд ОСІДУ РУНВіри (на будову Святині Матері України на Оріяні, на Видання брошур в українській і англійській мовах про Духовні Основи РУНВіри для Студентів, на покриття боргів Видання "Мага Віри" та Річні Членські вкладки посилаються, виписуючи Чеки чи Моні-Ордери на ім'я:

Runvira, Account No:4900367

і посилаючи Листа на адресу:

Runvira,

P.O. BOX 1174 - WINNIPEG, MAN. CANADA R3C 2Y4

І на цю ж Адресу просимо писати Листи у справах присланих пожертв: можливо комусь через помилку не прислано Поквитування чи може не дана Відповідь у цій справі.

Є випадки, що Лист до нас посланий не був нами отриманий і є випадки, що Лист від нас посланий не був отриманий. Будемо вдячні за спільні виявлення тих чи інших недоліків у Праці, які навіть в найдосконалішій справі трапляються. Учімося всі самовдосконалюватися, самі свої помилки широким і спокійно виправляючи. Життя - Шлях Людського Самовдосконалення і Самопізнання.

Святослав В. Пилипенко,
Скарбник Фонду Г. С. ОСІДУ РУНВіри.

ПОВІДОМЛЕННЯ

1. "Мага Віра" має ціну - 47 доларів. І тому Тим, Які прислали раніше Передплату в сумі 60,70 доларів, можуть бути повернені 13 чи 23 долари, або на їхнє бажання передані на Фонд Головного Столу ОСІДУ РУНВіри чи на сплату боргів видання "Мага Віри".

А Ті, Які раніше прислали Передплату в сумі 20 чи 30 доларів, мають ще додати 27 чи 17 доларів, щоб отримати "Мага Віру".

2. "Мага Віра" всім посилається поштою з оплатою 'ашуренсу'. Пошта занотує вручення "Мага Віри" Адресатові. Якщо б Книга в дорозі загубилася, то пошта (після двохмісячного дослідження), виплачує 50 доларів.

3. Усі, Хто склав Пожертву на Видання "Мага Віри" не більше, як 1000 доларів, присилає плату за "Мага Віру" в сумі 47 доларів, цим допомагаючи з друкарні викупити третю тисячу примірників "Мага Віри", і збільшуючи Фонд Будови Святині Матері України на Оріяні. ***

УКРАЇНЕЦЬ І ДІЙСНІСТЬ

29-30 червня 79 р. в Бавнд Бруку (США) з'їхалися українці-Митрополити, Архиепископи і Єпископи Православія Грецької Віри в США і Канаді. І проголосили "Комунікат", що "недавноприбулий дисидент В. Мороз у заявах і освідченнях явно зневажає Українську Православну Церкву", і це "може викликати неспокій і заколот, як в Україні, так і (...) поза її межами", ("Українські вісті", 18 липня, 79 р., Дітройт).

В. Мороз у "Гомоні України" (за 24 жовтня, 79 р., Торонто) сумно написав "Трохи смішного", що "Брежнев мав владу і дав Морозові 14 літ тюрми. Скільки б дав Мстислав, якби мав владу?" Давби стільки, скільки дав Архиепископ (українець Феофан Прокопович), в церквах України проклинаючи гетмана Мазепу, за те, що він відійшов від православного царя Петра і союз склав з протестантським королем Карлом.

Митрополит Мстислав має гнів, що Мороз поклонився батькові (папі) Каролові Войтилі, Янові-Павлові 2-му. І Войтилового слугу кардинала Йосипа Сліпого визнав своїм "найвищим Авторитетом".

Скільки б кардинал Йосип дав років тюрми В. Морозові, коли б він щось зневажливе сказав про католицьку віру? Очевидно, *"жодної віри ніхто немає. права зневажати, релігійна толеранція - основа духовної культури"*, ("Мага Віра").

В. Морозе, не зневірися! Не відрікайся свого кредо, яке Ти визначив у своєму вірші, пишучи: *"Підніму з намулу Дажбога дерев"яне олтарище, збагну заповітів Праукраїнський дух"*. Піднімай, Ти ж тепер на волі! Володар Святослав не хотів для себе віри приймати з Риму, Візантії, Багдаду. Він вмів безпосередньо (без греко-римських амбасадорів) розмовляти з Богом - така була в Нього світла етика! А Ти ж, В. Морозе, так часто у промовах славиш етику Святослава!

Українці, не віддавайте один одного в тюрми за святі справи Ватикану, Ортодоксії, Московитії. Не захоплюйтеся гаслами "За християнську Україну", "за комуністичну Україну", бо ж чуєте, яке безладдя з того виходить: "коли християнська, то тільки католицька", "коли християнська, то тільки грецько-православна", або "тільки бабтиська", "коли комуністична, то тільки воз"еднана з Москвою".

Учитель Лев Силенко каже: "Україна вистраждала право бути Українською Україною. Не чіпляйте до її благородного одіння інтернаціональних латок з написами "католицька", "комуністична", "християнська". І не ведіть її Святую Матір Україну, на сповідь до Чужих вівтарів!" Українці здобудуть Гідність у світі, змагаючись за Українську Україну, не підлегли Римові, Греко-Ортодоксії, Московитії. Тільки в Українській Україні може бути релігійна толеранція.

Щоб священне гасло "За Українську Україну!" не було голосом загубленого в пустині", вже в Канаді

Достойний Побратим Інженер Володимир Михайлович і Достойна Посестра Мирослава (В) Олійники.

стоїть Святиня Дажбожа (в Онтаріо). І вже розпочата в США будова Святині Матері України (в Нью-Йорку). І між Українцями успішно шириться Українська Віра в Єдиного і Всюдисущого Господа Дажбога. І приходять Богом послані Першопродіци - Твориці Української Дійсности, ширю складаючи княжі дари. З світлою пошаною увіковічуються імена Мирослава (Богдана) І. Тимченка, Богдана П. Костура, Рунтата Славина Яворського, Рунтата Мирослава Лозового, Святослава Гомули, С. Вовкотруба, Святослава Когута, Проповідника - Рунтата Богдана Станопруда, Рунтата Боголюбів І. Свириденка, Володимира Олійника. Які склали княжі дари чи вже визначили княжі дари у своїх Тестаментях на будову Святині Матері України: на Оріяні, на утвердження між Українцями Незалежної Української Духовної Дійсности!

І щоб постійно для Молоді виходили в Українській і Англійській мовах публікації про РУНВіру, основані на "Мага Вірі", Достойний Побратим Інженер Володимир Михайлович і Достойна Посестра Мирослава (Варвара) Іванівна Олійники в Нью-Йорку в день врочистого відзначення їхнього щасливого 50-ти літнього Подружнього Життя, пожертвували десять тисяч доларів, створюючи постійний видавничий фонд.

Не зважаючи на похилий вік, Побратим інженер Володимир і Посестра Мирослава (Варвара) Олійники жваво цікавляться Українським культурно-громадським життям, передбачливо орієнтуються в змісті Української Дійсности. І при кожній нагоді проповідують Рідну Українську Національну Віру. Їм всі ширю бажано довгих літ життя і доброго здоров'я на славу Українського Народу. (на стор.1390).

"МАГА ВІРА" ВЖЕ ЙДЕ В СВІТІ І СТАЄ НАСТОЛЬНОЮ СВЯЩЕНОЮ КНИГОЮ В ДОМАХ УКРАЇНЦІВ АВСТРАЛІЇ, АНГЛІЇ, КАНАДИ, АМЕРИКИ, НІМЕЧЧИНИ, АРГЕНТИНИ.

На цій історичній фотографії Ми бачимо (зправа наліво) Достойного Рунтата Славина Яворського-Голову Видавничого Комітету "Мага Віри", Достойну Посестру Ладу Ситник-Дворниченко, Яка жертвувала роки праці для "Мага Віри", роблячи перевірку друкарських текстів з Авторськими тек-

стами: праця ця вимагала уважності, духовної сили і посвяти, Достойного Рунтата Мирослава Ситника-Дворниченка -Секретаря Видавничого Комітету "Мага Віри". У документальній публікації "Як видавалася "Мага Віра" буде (для історії) детально рознаменований їхній немеркнучий Священний Труд.

Умова Видання Священної "МАГА ВІРИ" була підписана в Торонті 20 червня 1975 року. Склавши Найвизначніші Пожертви, стали основоположниками Видавничого Фонду:

Миролюб (Богдан) М.Тимченко, Богдан П. Костур, М.Різанець, Мирослав Цупер, Рунтато Славин Яворський, Проповідник-Рунтато Богдан Станопруд, Др.Полян Синівський, Святослав Когут, В.Олійник,

Іхні дари, починаючи від 4000 тисяч, кінчають ся на сумах більших, як 2000 доларів. З Ними ідуть Побратими і Посестри, склавши на Видання Священної "МАГА ВІРИ" такі Дари:

Богдан і Зоряна Підгурські-1500, Олег Левшонюк -1200, Рунтато Боголюб Свириденко-1170, Рунтато Мирослав Ситник -1100, Святослав Гулак-1160,

Святослав Тата-1020, Володар І.Гайдайчук - 1000, Жіноча Рада ОСІДУ РУНВіри-1115, Проповідник Рунтато Орь Улицький-600, Орь Пивовар-Прокопенко-500,

Рунтато Мирослав Лозовий-665, С.Пелешок - 500, М.Шкварченко-500, Святослав Арсієнко-500, Володар Мацьків-500, Святослав З. Кравець-500, Богдан І. Коломицький-500,

В.Шахтенко-600, Б.Бриль-500, М.Кузів -500, Ярослав Кулик -520, Мирослава Смалюх-500, Світлана І. Клер -500, Головний Стіл ОСІДУ РУНВіри - 540, С.Равро -500, Богдан Фень-500, Людмила і Роман Фенько -500,

Богдан Володимир Сурма-500, Богуслава Коверна-50, Проф.А. Білецький -15, М.Орлів-20, Проф. Орь Балабан -100, Богдан І. Кисіль-114,

М.Рудик -70, Миролюб Сидюк-100, Мирослава Ірпінь-25, М.Г. Петронюк-100, І.Михайлович-100, М. Череха-250, Миролюб Мас -115, Рунтато Мирослав Лисенко- 78,

Тарас Селігор -104, Тарас Нарожняк- 500, В.о.Рунтата Вогнедар Печений -76, М.Г. Печенюк - 76, В. Обезук -38, І. Кобець -250, А. Паламар- -100, Світання і Й.Бабич- -120,

М. Лисенко -100, М. Рубан -100, Богдан Кочерга -100, Б.М. Дзюб- -50, Славута Топчан -50, Кий Коперник -25, В. Козобокій -15, С. Юрченко -50,

(на стор.1391).

(на стор.1388).

Рунтато Мирослав Лозовий, маючи на увазі Українців Рідної Віри, які вже склали княжі по-жертви чи які визначили княжі дари у Тестаментях, пише, що "Є перспектива створення Мільйонного Фонду, щоб забезпечити на майбутнє хід розвитку Рідної Української Національної Віри. Особливу увагу треба буде звернути на ту молодь, яка починає шукати коріння історії свого народу і прагне незалежно творити зміст Української Дійсності".

ЛІСТУВАННЯ

*** *Посилаю чека на 25 доларів на Фонд Видання "Самобутньої України", Яку я постійно читаю вже довгі роки. І хочу, відзначаючи 15-ліття Виходу*

(на стор.1386).

ка не треба. Звикла тримати порядок у хаті: і дивується, що інші звикли жити в неохайності.

Людина, збагатившись звичкою, виконує дію без роздумів і вольового напруження, але свідомо. І каже: "Мені легко, я звик". (Відвикни від лихих звичок, привикни до добрих: покращає життя твоє, поздоровішаєш, відчуєш впевненість в себе).

Добрі звички — шляхетні скарби кращих людей. У Європі таких людей звуть духовними аристократами. Добрі звички людині потрібні, щоб життя зробити змістовнішим, красивішим, вартіснішим. Людина при допомозі доброї звички ту чи іншу працю виконує легше, краще й швидше.

Добрі звички — чесні вартові здоров'я нервової системи. Злі звички — нервові виснаження людини, предтеча хвороб і безпорадного життя. Змінити спосіб життя значить змінити звички, змінити стиль поведінки. Коли ти вмієш сам себе змінити (змінити злі звички на добрі), значить ти вмієш володіти собою, вмієш користуватися волею, вмієш бути майстром свого життя.

Добрі звички треба поглиблювати, скріплювати, покращувати — утілення в життя добрих звичок вважається самопізнанням і самовдосконаленням. Є люди, які

своє життя зруйнували своїми лихими звичками, кажучи — така моя доля. Погані звички — ворог людини, від якого гинуть навіть розумні люди, природою обдаровані.

Погані звички людина придбала, маючи неправильне виховання, неправильний спосіб життя. Боротися з поганими звичками тяжко — але іншого виходу немає. Злі звички треба викорінювати. Кожну звичку можна при хотінні — при наполегливій силі волі змінити.

У великого народу велика віра: хто має малу віру, той її зовсім немає. Тільки велика віра є вірою. Велика віра — велика наснага. Брат-чужовір, який каже, що вірить не тому, що вірить, а тому, що звик, віри немає. Він рабську звичку називає вірою. Розуміння віри у нього рабське: він є рабом по-вірі.

Заповідаю: розумій і люби Бога по-рідному; не поклоняйся чужоземним поняттям Бога; самовдосконалюй розум, душу й тіло; вір у себе; люби родичів своїх; виховуй дітей своїх у дусі рідної віри; шануй духовність предків своїх; шануй свята рідної віри; не самозабувайся на чужині; не обмовляй; живи для добра Вітчизни; будь правдивим свідком; обороняй свої скарби і не привласнюй чужі; не люби ворогів наро-

в Світ "Самобутньої України", сказати, що той, хто читає цей Часопис стає новою Українською Людиною-Людиною Рідної Української Національної Віри в Єдиного і Всюдисущого Господа України-Руси!

На "Мага Віру" я вже послав 50 доларів. І коли є можливість, то прошу мені прислати 3 примірники "Мага Віри", і я негайно вишлю чека.

Бажаю усім доброго здоров'я і вітаю всіх з Різдом Світла Дажбожого!

З побратимським привітом Марко Корнієнко.

Барравоул, Австралія, Грудень, 10.979 р.Д.

ВІД РЕДАКЦІЇ:

Листи, в яких Побратими і Посестри, висловлюють вітання, відзначаючи 15-ліття виходу в Світ "Самобутньої України", будемо радо поміщувати.

Усі спільно відзначаємо славний ювілей нашої "Самобутньої України".

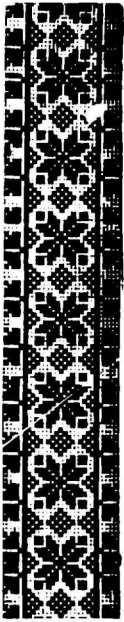
ду свого — не будь рабом; не лишай в біді приятеля свого; не зневірюйся; люби дітей свого і чужого народу. І, провинившись, кажи рідній владі: краще бути покараним законами Рідної Віри, ніж обласканим законами чужої віри.

Закони Рідної Віри карають того, хто сам себе зрадив: карають, щоб зрадник сам до себе повернувся, сам свою волю боронив. Закони чужої віри карають того, хто рідне любить більше, як чуже, хто рідному служить більше, як чужому, хто рідну мудрість цінить більше, як чужу, хто рідне розуміння Бога приймає, а чуже залишає. Посвятити себе РҮНВірі значить мати найвеличніший шлях самопізнання і самовдосконалення.

Щоб правильно зрозуміти Сім Законів Правильного Життя, треба знати "Мага Віру". Треба свідомо володіти собою всюди і завжди, збагачуючи життя добрими звичками, правильним мисленням, правильним хотінням, правильним виконанням, правильним ставленням до себе і оточення, правильним харчуванням, правильною любов'ю, правильною вірою.

Лев Силенко, "Мага Віра".

7-го Листопада (10.979 року Дажбожого) в Монтреалі (Канада) Проповідник - Рунтато Богдан І. Стано - пруд благословенно побажав щасливого родинного життя

Побратимові Святославу З. Кравцеві і його дружині Марусі. Побратим Святослав відомий, як жертвений Українець Рідної Віри. На видання "Мага Віри" Він пожертвував 500 доларів, а на будову Святині Матері України на Оріяні, 1000. Всі Побратими і Посестри бажать новий українській родині Багато. Щастя на славу Дажбожій У к р а ї н і. **

ПОВІДОМЛЕННЯ

"Мага Віра" вже є в Нью Йорку, Лос Анжелосі, Фініксі, Торонті, Едмонтоні, Чикаго, Вінніпезі, Монтреалі. Та в інших містах США і Канади. І вже є в Австралії і Англії. "Мага Віра" ще має 12 тисяч доларів Боргу. Гроші з проданих примірників "Мага Віри" йдуть на покриття Боргу і на Фонд Будови Святині Матері України.

Усі Достойні Побратими і Посестри, які на видання "Мага Віри" жертвували по 500, 700 доларів, то-

(настор. 1389).

Огній -Д. Тищенко -400, Божедар Гайовий 300, М. Оношко -35, В. Тимошенко-10, Ю.Б. Гординський-50, М. Яворський -100,

Л.Н. Дядик -400, Д. Лимар-100, В. Сосяк-5, Т. Бобрівник -100, А.В. Козовський-100, П. Лашук -20, М.С. Гуцулик -250, Т. Генсіровський -100,

Г. Журавель-20, М. Хомич -100, С. Ковальчук-50, П. Черепаха -20, І. Міненко-40, Володимир Олійник -50, С. Кириченко-10,

Святослав Гомула -375, П. Дмитренко -200, Боголюб Мотуз-35, Лада Святославська -60, Святослав Пилипенко -140, Г. Комишан -37, Я. Марика -30, О. Мироненко-50,

А. Меркело -50, Поляна Волинець-100, Б. Хабленко-21, Ганна Остафійчук-100, П. Тупицький-5, П. Мричка -100, Веданта Кулевич-80, Т. Бойко-30,

чуть, щоб Сума їхньої Пожертви залишилася непорушена. І тому окремо платять за свій примірник "Мага Віри".

(Список Усіх Жертводавців на Видання "Мага Віри" буде обрядово покладений разом з примірником "Мага Віри" до мідяної скриньки з написом "На Заповітну Пам'ять Майбутнім Поколінням", і буде в землі замуrowаний під основою (фундаментом) Святині Матері України в Липні 10.980 року під час Святкової Зустрічі Побратимів і Посестер на Оріяні).

"Мага Віру" всі отримують, виготовляючи чек чи "моні ордер" на суму 47 доларів на ім'я "Мага Віра", і листа посилаючи на адресу: "Мага Віра", P.O. BOX 1174 - WINNIPEG, MAN. CANADA R3C 2Y4

Ярослава Мирна -30, А.О. Війтенко-20, Д. Гошоватюк-40, П. Грушецький -69, Лада Дуб -50, Др. Роман Вишня -50, Богдан Борис -100, Святослав Цюцюра -50

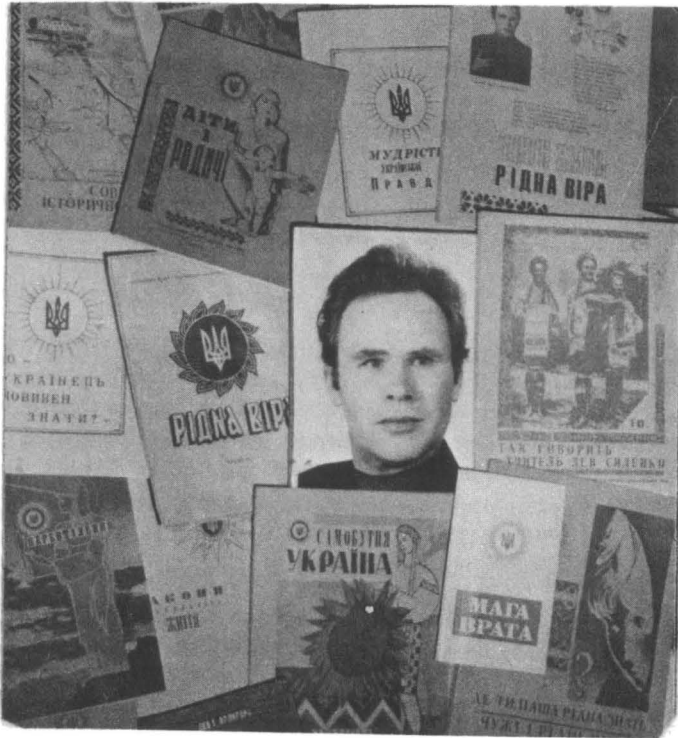
М. Семенець-10, П. Зозуленко-340, М. Федик-10, В. Семенюк -25, Добролюб Сердюк -51, Й. Коваль-20, А. Руденко -25, П. Діловський -58, В. Спорів -20,

П. Семененко -200, С. Ляшенко -500, В. Ніконенко-25, В. Бурим -50, П. Міщук -100, О. Косівський -100, Шафранський М. -100.

Збірка на Видавничий Фонд "Мага Віри" продовжується до 7-го липня 80 року. Нових Жертводавців вітаємо тих Побратимів і Посестер, які присилають додаткові Дари, збільшуючи суму своєї Пожертви. Того, Хто в цьому Списку помітить якийсь недогляд, просимо про це повідомити Редакцію на нашу Винніпегську адресу, дякуватимемо за допомогу.

Що таке РУНВіра (Рідна Українська Національ - на Віра) проявлена в Науці Учителя Лева Силенка? Які в рідновірів обряди? Яке в них розуміння Єдиного Бога? Які в них погляди на рідну історію, правду, мораль, мудрість? І які в них Святощі, молитви, обряди, закони, заповіді, світорозуміння? Таких і подібних питань у Вас багато. На всі ці питання матимете відповіді, отримавши від нас такі книжки:

1. Мудрість Української Правди.
2. Що повинен знати Українець?
3. "Мага Врата" (Лев Силенко).
4. Закони Правильного Життя.
5. Первтілення.
6. Створення Нового "Я" (Лев Силенко).
7. Діти і Родичі.
8. Світ і Його Таїни.
9. Совість Історичної Науки.
10. Чужі і Рідні Імена. Де ти, наша знать?
11. Діаманти з Храму Світової Історії. (Зарямусть-ра, Бог і Біблія, Будда, Бог і Євангелії).
12. Так Говорить Учитель Лев Силенко. (про Біблію).
13. Сотворення Світу (Книга Івана Франка)
14. Закони Життя - Рідна Віра.

З ЛИСТІВ ДО ВИДАВНИЦТВА:

"Прошу прислати 14 книжок, назви яких перераховані в "Самобутній Україні". Знаю, що папір, фарба, друк, праця, асекурована поштова пересилка тепер дорого коштують. Отож, прошу прийняти мій внесок 20 доларів на Розбудову Вашого Видавництва. Жду посилки з книгами." (3 листів)

RUNVIRA

САМОБУТНЯ Україна

„Samobutnia Ukraina”.

A Ukrainian Monthly Magazine.

FOUNDED 1966

P.O. BOX 1174 - WINNIPEG, MAN. CANADA R3C 2Y4
ORIANA, P.O. BOX 147, SPRING GLEN, N.Y., 12483, USA.

Society of the Ukrainian Native Faith

LEV SYLENKO,

Founder and Spiritual Leader

Читає пише:

"Посилаю пожертву (п'ять доларів), цілий рік шлють мені Ваш цінний Часопис. Читаю сам і даю читати сусідам."

Часопис посилаємо кожному, хто повідомляє, що хоче бути нашим Читачем, і щиро дякуємо за пожертви.

Наша Адреса:

"SAMOBUTNIA UKRAINA",
P.O. BOX 3592, STN. "C",
HAMILTON, ONT., CANADA L8H 7M9

Адреси наших представництв:

Box 57, P.O. Station "E",
Montreal, Quebec, Canada, H2T 3A5

Runvira, 116 St. Marks Pl.,
New York, N.Y., 10009, USA.

P.O. Box 651, Edmonton,
Alta., T5J 2K8, Canada.

124 W. Granada St., Phoenix,
Arizona, 85003, USA

P.O. Box 49585, Barrington Stn.,
Los Angeles, CA., 90049, USA

1234 N. Kedzie Ave.,
Chicago, Ill 60651, USA.

P.O. Box 4365, St. E.,
Ottawa, Ont., K1S 5B4, Canada

1911-10 Ave. S., Minneapolis,
Minn., 55404, USA.

Box 745, P.O. Fonthill, Ont.,
L0S 1E0, Canada

15338 Lamb St., Fort Lupton,
Colorado, 80621, USA.

40 Highfield Rd., Bolton, Lancs
BL1 - 6EL, Great Britain

P.O. Box 111, Manuka, A.C.T.,
Canberra, 2603, Australia.

P.O. Box 932 Stn "F",
Toronto, Ont., M4Y 2N9, Canada

P.O. Box 141, Sunnybank,
Brisbane, QLD., Australia, 4109

Дорогі Читачі!

Просимо повідомляти нас, коли те чи інше число "Самобутньої України" Вам пошта не доручила, щоб ми могли Вам прислати повторно, дякуватимемо за співпрацю!

